

Kalmte kan je redden

In mijn vorige column had ik het over de nieuwe privacywet. Na het verschijnen daarvan werd ik daar vaak op aangesproken door collega's met verschillende ervaringen en meningen. Maar echt duidelijkheid is er niet gekomen over hoe dat nu zit. De meesten denken dat als je nieuws draait 'het wel goed zit met die wet', maar het verschil tussen nieuws en commerciële items is groot. Nieuws deden we vroeger, nu werken we vaak in opdracht van bedrijven en evenementen.

We hebben het allemaal al te vaak meegemaakt dat je op locatie te maken krijgt met agressie omdat er nu eenmaal mensen zijn die niet gefilmd willen worden. Wat de reden daarvan is vraag ik mezelf wel eens af. We zien maar al te vaak op tv mensen die flippen omdat ze gefilmd worden. Is dat omdat de camera dingen vastlegt waar ze niet graag mee worden geconfronteerd? Of uit religie? Of privacy? Het is natuurlijk wel zo dat als je nieuws filmt, het vastleggen daarvan vaak een negatieve grondslag heeft. Nieuws is over het algemeen pas echt nieuws wanneer het negatief is. Dat film je, dat leg je vast. En als er dan iemand op je af kwam die boos was omdat je aan het filmen was, dan moest je vaak praten als Brugman om er onderuit te komen.

Onder het motto 'Voorkomen is beter dan genezen' was mijn voorste tally altijd uit, dan zag diegene die voor de camera stond niet dat ik aan het draaien was. De achterste stond aan want dan wist iemand uit het team achter me, dat 'ie zijn mond moest houden tijdens de opname. Kregen we dan problemen, dan bleef de camera draaien, want dan werd het geluid tenminste opgenomen als bewijs. Als dan iemand moeilijk bleef doen, dan hielp praten veel. Iemand tot kalmte brengen en ze overtuigen van het feit dat ik ze niet in beeld had hielp dan. En was zo'n persoon niet te kalmeren, dan was een harde confrontatie soms nodig. Maar ergens heb ik altijd wel respect voor iemand die aangeeft niet in beeld te willen.

Wat ik de ergste personen vond waren diegenen die alleen maar kwamen om je opnames te verpesten. Die dan de uitdaging bleven opzoeken en het geweldig vonden om alles te verprutsen. Dan kookt mijn bloed snel en loopt het soms redelijk uit de hand. Dan is een neurobiologisch overwicht altijd welkom. We hebben het eens meegemaakt dat we de verslaggever die live in beeld stond moesten helpen. De camera bleef even alleen en we moesten met twee man voetbalsupporters van hem afhalen. Allemaal live in beeld...gelukkig liep het goed af.

Ik sprak onlangs met een beveiligder in een ziekenhuis hierover. Hij heeft veel te maken met agressie in het Amsterdamse ziekenhuis waar hij werkt. Ik zei tegen hem dat het wellicht een idee is om camera- en geluidsmensen te trainen tegen deze agressie. Je staat immers met een camera op je schouder en moet jezelf dan toch maar zien te verdedigen. Hij vertelde me dat de eerste stap is om iemand die tegenover je staat eerst gelijkwaardig te zetten. Volgens hem doe je dat door naast deze persoon te gaan staan en dan rustig te vragen wat er aan de hand is. Daarmee haal je al meer dan de helft van de agressie weg. Als ik dan terugkijk op mijn verleden en wat ik allemaal al heb meegemaakt, heeft deze man wel gelijk, kalmte kan je redden....

Wat is jullie ervaring hierin?

John Huijbregts

cameraman – editor - regisseur
john@camerateam.nl